

Člowek neje nicjo druge hacž smer-
džazn Wokod teho Čzerta. Tak ro-
nje je won nas Člowekow psches ton
Rječ knicjomu sezinit, so my tudy na
Semi žadyn Kusl Rjeba psched nim se-
cher nimamy, a dyrbiny čzerpicz, so
won nas čzwjeluje na Čzjeli a na Du-
schi, a mamy hjesčezje pschi tym Boži
Njew a wječnu Smerecz na šebi. To
je šurrowe, žalofne, a žadlawe Kra-
lestwo teho Čzerta.

Tolla pak, dnž my je prawje wopo-
mnimy, a woboje na Wahu položimy,
da ta žalosž, kotruž my wot Čzerta
mamy, na žane Waschnje stej Krašno-
žiu, a stym krašnym Schazom a We-
šeljom kpschirunanju neje, wot kotre-
hož tudy ton Žandžel prjeduje a praji:
Nebojče šo, ja pschpowedam wam wul-
ke Wefelje. Wam je šo džensza ton Sbož-
nik narodžik. Stajkim Prjedowanjom
čzysche ton Žandžel rad naschej Woczi
a Wutrobu, wot tajkeje čzertowsteje
žalosžje wotwobrocžicz, a nas sažo na
to Džeczatko pokasacz, so by ton Škutk
jeneho, krašneho a wužitneho Prjeda-
rja dokonjat, dy by nas tam pschinešt,
so bychmy teho Sbožnika prawje wo-
ladali, a sa nasche Čzjeto a Krej spo-
snacz nawukli. A je wjeszje wjerno, dy
by šo stacz moko, so by tajke lubosne a
wefelje Šnamjo, ščlowstej Wutrobu
sapschijate byto, da by ton Troscht a
Wefelje wot tajkeho nascheho Sbožni-
ka knedogruntowanju byto, a by wul-
žy pschewožilo schitku žalosž a Škfo-
du, kotruž wot teho Čzerta mamy, hacž

je to runje wulka a wječna Šškoda.
Dnž da my tak teho Čzerta čzemy
pschewinycz, sewschitkim jeho Zy-
dom, Njewom, Helu a Smereczju,
a psched nim secher bydž, da šo jeno
stacz dyrbi, psches to šlotke Poladanje
a Troscht teje Wjerny, wot kotrehož tu-
dy ton Žandžel prjeduje a praji: Wam
je šo ton Sbožnik narodžik. Dnž tajke
Poladanje prawje do Wutroby panje,
da je ta Wjez hjezom dobyta, pschetož
stem čzje ton Žandžel tajke Myšle do
nascheje Wutroby sapisacz: Ton Čzert
je me a wschitkich Člowekow hubenje
do Haniby pschinešt, a wobšynyt, do
Božeho Njewa a wječneho Sataman-
štra sacžisnyt, to je lejder wjerno, ale
tak wulka ta Šškoda neje, ton Šchaz,
kotruž mi Boh dat je, je psches Njeru
wetschi, menujzy, so Boh moj Knes,
tak hubenje tu Čslowstu Schlachtu ne-
wobšynje, aby we nej nebydli, kajž nje-
dže ton Čzert tych Člowekow wobšy-
nje, ale won bu šam wjerny Člowek,
tak šo bojšta a čslowsta Natura, we
Krystufu, jena Parschona bu. Tak
blisko ton Čzert tennu Čslowekej pschindž
nemože. Pschetož hacž won runje te-
ho Čsloweka wobšynje, da tolla ton
Člowek wostanje Člowek, ton Čzert
wostanje Čzert, a staj dwje ros džjeleni
Parschoni a Naturi. Boži Šsyn pak
je čslowstu Naturu na šo wsat, so ja
š Wjernosžju prajicz možu: Ton Člo-
wek je Boh, a Boh je Člowek, we je-
nej neroš džjelenej Parschoni. Tehodla
je nasch luby nadny Boh we Nebesch,
šnewu